

Egy huszonéves trubadúr – a Reviczky utcából

Udvardy Balázs: Fetrengő dallamok

A 2006-os Ünnepi Könyvhét egyik legifjabb és egyben legreményteljesebb szerzője Udvardy Balázs. Tehetnék úgy, mintha ismeretlenként lelkesednék írásaiért – de nem teszem. Mert igenis szívből örülök annak, hogy a máris könnyedén pontos ifjú formaművész szeretett tanítványaim egyike a Károli Gáspár Református Egyetemen. Mégpedig olyan tanítványom, akin igencsak fogott a hely szelleme, pontosabban egy Szabó Lőrinc névre hallgató egykori poétasihederé, aki az 1920-as évek felében Babits Mihály „albérlőjeként” és neveletlen neveltjeként itt, az egyetemünknek otthont adó Reviczky utcában fordította le először Shakespeare szonettjeit. Egyszóval, mifelénk még akkor is „szonettszagú” a levegő, ha egyébként éppen olyan szmogos, mint bárhol másutt. Udvardy ráadásul nem egyszerűen egy lazább szonettfűzérrel lep meg bennünket, hanem egy tizenöt szonettből álló, a legnemesebb trubadúrhagyományokat követő szonettkoszorúval, amelyben az első tizennégy költemény első soraiból épül fel a tizenötödik, az úgynevezett mesterszonett. Udvardy Balázs első tizennégy szonettje tizennégy finom állat-portré, amelyekbe az emberi világ is be-beszűrődik – tudományosan megfogalmazva: az antropomorf és a tériomorf szféra szinte észrevétlenül keveredik benne. Kutyák, macskák, kakasok, medvék, gólyák,

patkányok etc. vonulnak-vonulnak Udvardy Balázs poétai állatkertjében, hogy mire egy-egy szonett végetér, közvetítésükkel jobban megértsük az emberi világot is. A tizenöt szonettből most *A medvék* című kis remekművet szeretném felidézni:

„A medvék őrzik a tél kapuját,
üvöltésük tépett orosz regény,
tekintetük futó, felleges ég,
éber füleik hallgatag subák.

Kő mozdulataik olyan suták,
mint súlyos zsákot cipelő szegény
görcsöt kapott lábának a helyén
megdobbanó reménytelen magány.

Hajlékony nagybögő álmuk alatt
öles barlangban téllelkű fiú
mélyen lélegző mord teát kavar,

s tavasszal, ha zajong már a hiúz,
egy-hetyke virág verseket szaval,
s a hegyekből minden medvét kihúz.”

A kötet verseinek finomságát fokozzák, aláhúzzák az ifjú képzőművész-illusztrátorok készítette, kifejező és beszédes kis linómetszetek is. Bízást és legfeljebb megengedett elfogultsággal elmondhatjuk, hogy Udvardy Balázs személyében ígéretes elsőkötetes poétát ismerhetünk meg, aki az elkövetkezendő években olyan természetességgel fog beépülni az olvasói köztudatba, ahogyan a versírók céhébe.

(Kapu Könyvek, Budapest, 2006)